

DZIENNIK PRAW

PAŃSTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA.

№ 18.

8 lutego 1919.

Treść: 225. Dekret o aplikacji sądowej 363

225.

DEKRET

o aplikacji sądowej.

Na wniosek Rady Ministrów stanowie, co następuje:

Art. 1. Aplikantem sądowym może zostać obywatel Państwa Polskiego płci męskiej, który ukończył wydział prawny uniwersytetu krajowego. Kobiety mogą odbywać aplikację sądową jako przygotowanie do zawodu adwokackiego w myśl art. 14 tymczasowego statutu palestry Państwa Polskiego. Minister Sprawiedliwości może wyjątkowo mianować aplikantami kandydatów, którzy ukończyli wydział prawny uniwersytetu zagranicznego.

Art. 2. Aplikacja sądowa trwa lat trzy.

Aplikantów sądowych mianuje Minister Sprawiedliwości na przedstawienie prezesa sądu apelacyjnego.

Art. 3. Aplikanci sądowi są urzędnikami państwowymi, składają przy sięgę urzędniczą i mogą pobierać wynagrodzenie ze skarbu państwa według osobnych przepisów.

Art. 4. W czasie aplikacji sądowej aplikant winien obznajomić się praktycznie z działalnością sądową i kancelaryjną.

Art. 5. Aplikant może po upływie pierwszego roku praktyki na podstawie zarządzenia prezesa sądu apelacyjnego wykonywać poszczególne czynności sędziego śledczego lub podprokuratora sądu okręgowego pod ich kierownictwem.

Art. 6. Po upływie lat dwu aplikacji aplikant obowiązany jest przystąpić do egzaminu sądowego przed komisją egzaminacyjną przy sądzie apelacyjnym.

Prezes sądu apelacyjnego może aplikantowi na jego prośbę przedłużyć termin, powyżej określony.

Art. 7. Aplikant, który egzaminu nie zda, winien ponownie przystąpić do niego po upływie czasu, jaki mu komisja egzaminacyjna wyznaczy.

W razie ponownego niezdania egzaminu aplikant zostaje wykreślony z listy przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 8. Od chwili zdania egzaminu aplikant sądowy, gdy nie przejdzie na aplikanta adwokackiego, rozpoczyna trzeci rok aplikacji sądowej. W tym okresie może Minister Sprawiedliwości delegować aplikanta, jako zastępcę na urzędy wymiaru sprawiedliwości w myśl art. 22 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa.

Na życzenie aplikanta może prezes sądu apelacyjnego zezwolić mu na odbycie w tym okresie praktyki przez czas nie dłuższy, jak sześć miesięcy w kancelarii adwokackiej, notarialnej lub we wskazanej przez Ministra Sprawiedliwości instytucji państwowej albo komunalnej.

Art. 9. Po upływie trzeciego roku aplikacji sądowej może być aplikant mianowany na urzędy sądowe według przepisów ustawy o urządzeniu sądownictwa.

Art. 10. Art. 19 tymczasowych przepisów o urządzeniu sądownictwa, jak również art. 21 i 22 tychże przepisów, o ile dotyczą aplikantów, oraz wszelkie przepisy dotychczasowe, stojące w sprzeczności z niniejszą ustawą, tracą moc obowiązującą z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Aplikacja, odbyta przed wejściem w życie niniejszej ustawy, lub urzędowanie w sądownictwie w innym charakterze, jako też praktyka pomocnika adwokata przysięgłego może być przez Ministra Sprawiedliwości wliczona całkowicie lub częściowo do aplikacji.

Art. 12. Minister Sprawiedliwości wyda rozporządzenie, dotyczące przyjmowania, przygotowania i egzaminu aplikantów.

Art. 13. W ciągu lat trzech od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy władny jest Minister Sprawiedliwości w wypadkach koniecznej potrzeby skracać aplikantom termin aplikacji do jednego roku i nawet zwalniać ich od egzaminu sądowego.

Art. 14. Statut niniejszy obowiązuje aż do ustawodawczego uregulowania organizacji aplikacji sądowej na całym obszarze Państwa Polskiego tylko na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego.

Dan w Warszawie, dnia 8 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Sprawiedliwości:

Supiński